

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Man kan godt andre sig over, jeg gør det i hvert fald såre, og jeg synes egentlig, der er god grund til det, hvis man også gør det uden for det her hus, hvis man læser den debat, der er her i dag, at vi stiller os op her ved førstebehandlingen, hvor der rent faktisk ligger et forslag, som i den grad er – man kan vel ikke tillade sig at kalde det, det tror jeg ikke er korrekt at gøre – en råskitse, men der er i hvert fald fra justitsministeren hele vejen igennem netop givet udtryk for, at dette er et råudkast forstået på den måde, at nu skulle vi altså give os tiden til at finde ud af, hvad værktøjerne skal være.

Så jeg synes egentlig, det er besynderligt, at vi lige pludselig her oplever en diskussion om, hvordan vi klarer det, når vi har fundet ud af, hvilke værktøjer det skal være, hvordan vi så løser de problemer.

Skulle vi dog ikke give os tiden til nu i første omgang at sige: Hvad er det for nogen værktøjer, vi skal have? Langt hen ad vejen tror jeg vi har fælles holdning i forhold til nogle af de værktøjer, vi godt vil have, men omvendt kunne det jo godt være, at der måske var nogle uden for dette hus, der mente, at de havde mere forstand på det, end vi måske havde og har. Det kunne godt være, at de måske godt ville have, at vi lyttede til dem, inden vi satte endelig hilsen på, hvad er det for nogle værktøjer, der rent faktisk skal til for at nå de mål, som jeg til gengæld tror vi er ret sikre på og nok også meget bredt herinde er ret sikre på at vi skal nå, det vil sige nedbringe brugen af tvang, sikre bedst mulig behandling og selvfølgelig også sikre, at retssikkerheden til evig tid er til stede.

Så derfor er jeg enig, både når hr. Duetoft siger, og når hr. Elmquist siger: Lad os dog hellere rose ministeren for, at vi har fået et så åbent forslag, og for, at vi ikke har valgt at bruge en bunke tid på at sidde bag lukkede døre og tage en drøftelse af, hvilke værktøjer vi skal have.

Lad os nu bruge tiden de næste par måneder til at få den drøftelse også uden for dette hus. Og lad os se, om ikke vi bagefter måske på en lidt mere værdig vis end det, der har været ved at tegne sig her, nok også skal finde ud af, hvordan vi sikrer, at vi får de værktøjer og økonomien dertil. Mon ikke det løses? Det tror jeg. Vi vil i hvert fald bestræbe os på at finde løsninger på det.

Den fg. formand (Helge Sander):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, men jeg vil holde mig helt uden for den debat, for ikke at sige slagsmål, vi lige har været vidne til, og så vil jeg starte med fredeligt at ønske justitsministeren til lykke og velkommen på den nye ministertaburet og sige, at vi i Venstre med stor tilfredshed og stor taknemlighed har set, at justitsministeren til pressen har udtalt, at han er af den opfattelse, at Justitsministeriet er et holdningsministerium. Det er vi glade for i Venstre, for det er også vores opfattelse.

Det viser jo ikke mindst det lovforslag, vi står med i dag, at det er et holdningsministerium, og at det drejer sig om holdninger, der brydes i det lovforslag, der er lagt frem.

Det er jo en lidt usædvanlig situation, vi står i i dag. Folketingets formand har tit ytret ønske om, at der skal mere magt tilbage til Folketinget, og man kan jo sige, at det kommer der i dette lovforslag, hvor ministeren ærligt har sagt i sin fremsættelse: Vi er indstillet på ændringer. Det er for så vidt lagt ret åbent frem.

Forslagets bemærkninger viser jo det juridisk vanskelige i sagen. Jeg har ikke noget at klage over, når det drejer sig om juridiske oplysninger og forelæsningsen i lovforslagets bemærkninger. Til gengæld må jeg nok sige, at den psykiatriundersøgelse, vi har fået, har en noget anden kvalitet og vel nærmest må betegnes som et partsindlæg.

Derfor er det selvfølgelig væsentligt, før vi overhovedet kan lægge os fast på et resultat, at vi har set høringssvarene. Jeg har talt op, at der må være ca. 80 høringssvar i omløb, og jeg beder allerede nu ministeren om, at vi får dem sådan på en ret systematisk måde ligesom lovforslaget med indholdsfortegnelser, resumeer osv., så vi har en chance for at holde holdningerne op mod hinanden. Det er jo vigtigt, at vi også hører de mennesker, det drejer sig om. Det er de svageste grupper i samfundet.

Men da det er lagt så åbent frem, skal jeg bare her i dag indskrænke mig til at nævne de for Venstre helt overordnede hensyn, hensyn, som jo i sig selv har indbyggede dilemmaer, hvorfor afvejning er utrolig vanskelig. Vi skal jo forsøge at tilstræbe både retfærdighed og menneskelighed.

Det er selvfølgelig helt afgørende for Venstre, der er meget optaget af retssikkerheden, at der er en meget høj retssikkerhed for den, der inde-